

בית משפט השלום בראשון לציון

04 אוגוסט 2020

ה'ת 20-08-6324 קופלוביץ נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון

המבקש ליאור קופלוביץ

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המבקש וב"כ המבקש, עו"ד גונן בן יצחק
ב"כ המשיבה, פקד אפרת אלגריסי, רס"ב ערן בוחניק ורפ"ק דרור הראל

פרוטוקול

הערת בית המשפט:

הדיון מתנהל בהתאם לתנאי תו סגור. הנוכחים מתבקשים לעטות מסכות במהלך הדיון, למעט במהלך הטיעון, אז רשאי הטוען להסיר את המסכה. כן מתבקשים הנוכחים לשמור על מרחקים של לפחות 2 מטר זה מזה.

ב"כ המבקש:

בפתח דבריי אני רוצה לומר שארגון העיתונאים שמע על האירוע, ביקש לצרף סוג של בקשה להצטרף אל ההליך הזה, למרות שאולי זה פחות מקובל בערכאות נמוכות, להגיש עמדה במסגרת ההליך הזה ואם בית משפט יסכים אני אגיש.

אני רק אומר מראש שאני דווקא ואנסה לבסס את הטענה שלי, אנחנו נמצאים בדיון מאוד עקרוני. משום שאני לא נחשפתי עדיין לצו שביקשה המשטרה, ביקשתי לראות, להבין וזה לא קרה. אני סמוך ובטוח שכאשר המשטרה באה לבית המשפט הנכבד וביקשה את הצו, נקודה מאוד עקרונית נעלמה מהבקשה ואני אומר זאת מבלי לראות את הבקשה, זו העובדה שהמבקש הוא עיתונאי עצמאי.

לכן, משכך אנחנו נמצאים בדיון בו שאלה אחת מאוד עקרונית והיא השאלה קודם כל לגבי רוחב הצו שניתן לאור העובדה שהמבקש הוא עיתונאי, לנוכח העובדה שלמעשה כל עמל חייו, נלקח בחיפוש אתמול. כל המידע העיתונאי שאי פעם הוא עשה, צבר, כל המקורות העיתונאים שהיו איתו אי פעם בקשר, לגבי כל תחקיר שהוא עשה, נלקחו ממנו וזה במקום שבו אפילו לא נעברה עבירה. זאת אומרת שהמבקש לא עבר עבירה, אם בית משפט היה יודע מראש בזמן שניתן הצו והתבקש הצו והיה דיון בנושא זה, שמדובר בעיתונאי שעושה עבודתו העיתונאית והקשר אל המתלוננת הוא למעשה על רקע עבודתו העיתונאית ממילא היה ברור שאין עבירה ולא היה מקום לתת את הצו. אם נחשוב שהיה צל צילו של ספק לגבי עניין זה, וברור שאין, גם מה שהוא נחשד בו כרגע שזה עניין הטרדת עדה, ואפילו טיעון זה תלוש מהמציאות, אך כשמדובר בהטרדת עד צריכים להבין מה המניע, מה מקור הגורם

בית משפט השלום בראשון לציון

04 אוגוסט 2020

ה'ת 20-08-6324 קופלוביץ נ' מדינת ישראל

1 שמביא אדם להטריד עד. זה ודאי לא היה, אין לו עניין אישי בפרשה. מדובר על מערכת שלמה (מערכת
2 שחקרה את פרשת הצוללות) ויכול להיות לה תיאורטית אני אומר אינטרס להשתיק את מי שמגלה
3 נקודות קריטיות בפרשה שלא נחקרו. באה המשיבה כעת ומגישה צו מאוד רחב, ומקבלת צו לתפוס
4 את כל מה שהיה, כשאין עבירה וגם אם יש עבירה, אז בוודאי אין קשר להארד דיסק שנלקח,
5 מסמכים, עשרות דיסקים. אם נידרש למה שאמר בית משפט עליון בבש"פ 79/19 בית משפט התייחס
6 לדברים אלו ואמר שצריך לשקול שיקולים, למשל מה חומרת העבירה, אם אנחנו בחקירת רצח אז
7 המשקל שצריך לתת לבקשה בהיקף החומר הנלקח הוא אחד, ואם העבירה היא קלה בספר החוקים,
8 לא ניתן לצפות שהצו שיינתן יהיה רחב כמו הצו שניתן. אנחנו הרי פה משום שבית משפט קבע באותו
9 הליך נגיד פרשת אוריד, שהמקום הזה, בית משפט שדן בצו החיפוש הוא בעל היכולת הטובה ביותר
10 למנוע ולצמצם פגיעה נוספת בפרטיות. מדובר פה לא רק על פגיעה בפרטיות אלא גם על פגיעה בחיסיון
11 עיתונאי. דרך הפסיקה אנחנו הולכים ומתקרבים לאיזון יותר הגיוני לעניין זה בעיניי. פה מדובר על
12 פרי עץ עיתונאי. בסופו של דבר באים לעיתונאי שעושה תחקיר. כשהמשטרה מבקשת צו על עיתונאי
13 ולא אומרת לבית המשפט... לא הבנתי מדברי בית המשפט שהמבקשת אמרה לבית משפט שהוא
14 עיתונאי. מפנה לפסיקה בהקשר לחיסיון העיתונאי, שכאשר באים לדון בצו צריך לוודא שבצו לא
15 נחשפים מקורות.
16 אני חושב שכאשר לוקחים את כל החומר שלו והמשטרה עלולה להיות חשופה לכלל...
17 אני כרגע טוען בלי שהצו או ההליך חשופים בפניי ואני לא יודע מה נאמר ומה לא נאמר, רק אומר
18 שאם המשטרה תגיע לחומרים שאינם מן העניין שלא נוגעים לכולם מהעבירה, אם היא עושה זאת
19 כדי לנסות מתוך החומר הרב שלקחה להגיע לחומרים שהם לא מן העניין אז ודאי וודאי. מרשי מחדד
20 את העניין, האירוע שבגינו מרשי נעצר אינו עבירה. ברגע שמרשי מבצע את עובדתו העיתונאית
21 הדברים שהוא עשה אל מול המתלוננת אינם עבירה.
22 אני שם את דוקטרינה בצד כדי שלא יפריע לנו, אין חולק שכללי האתיקה העיתונאית מאפשרים באופן
23 ברור למרשי לבצע חקירות כולל החקירה שהוא עשה. אין חולק שכללי האתיקה העיתונאית מקובלים
24 בבתי משפט ונדונו לא אחת. הוא לא עשה שום דבר שאינו מותר. הוא פעל על פי כללי האתיקה
25 המקובלים של העיתונאים ולא עבר עליהם. כלומר כשאנחנו באים היום לבדוק את הצו ומנסים להבין
26 אותו, האם בכלל היה איזה שהוא בסיס לעצור את מרשי ולעשות לו חיפוש בבית, ברור שהתשובה
27 היא לא, משום שהוא עיתונאי ועשה הכל על פי הכללים. בטח לא כשאנחנו נמצאים מול הגורמים
28 שהוא חוקר, שזה משולש שבו נמצאים ראש הממשלה, ראש המוסד ומי שהייתה חשבת כללית של
29 האוצר, כולל עבירת שחיתות, הם גורמים מאוד חזקים ולהם המון השפעה והם עלולים ליישם כוח
30 זה אל מול מרשי. אין סיבה ואין קשר סיבתי, קשר עובדתי, בין כל הדברים שנתפסו אצל מרשי, לבין
31 העבירה טוענים נגדו טענה מסוימת, היא ברף הנמוך של העבירות ולא הייתה צריכה להיטען, נאמר
32 שאין קשר. אי אפשר לבוא ולומר שכל הציוד שנמצא אצלו קשורים בדרך זו או אחרת לעבירה
33 הנטענת. אין. מה גם שלמשיבה יש חומרים, גם הוצגו בפניו במהלך החקירה, יש להם סרטונים

בית משפט השלום בראשון לציון

04 אוגוסט 2020

ה'ת 20-08-6324 קופלוביץ נ' מדינת ישראל

ואחרים, אולי בגלל חוסר ראייתי שלהם הם רוצים לסרוק את כל החומר של מרשי כדי לדוג משהו כדי שהחקירה תישא פרי במקום שלא הייתה צריכה להיפתח ממילא ולא קשור לחומרים שנתפסו אצלו, אין שום סיבה. אני חושב שנושא החיסיון העיתונאי ככל שהוא נדון או לא נדון, זו ההזדמנות ולכן הוגשה בקשה זו. צריך לדון בעניין זה. וגם צעד אחורה, אחזור, אומר כי מעבר לחיסיון העיתונאי מה עם פגיעה בפרטיות של מרשי, שאגב שמר על הפרטיות והאנונימיות שלו במשך שנים, עכשיו לוקחים את כל הארכיון שלו וכל שאסף אי פעם ואומרים שזה קשור או לא קשור. זה לא יעלה על הדעת והפגיעה בפרטיות פה, באיזון שצריך להתקיים בין היותו עיתונאי, הזכות שלו לפרטיות ולשמירת מקורות מידע והצו שהוא מאוד גורף, יש פה אבסורד גדול וגם הטעיה מאוד גדולה. מה שקורה בסופו של דבר, אם למשטרה מותר לקבל צו על פעולות שעושה עיתונאי במסגרת עבודתו, אז ההגנות בעצם שניתנו עד היום לעיתונאים בפסיקה, לא עומדות. לאורך שנים בפסיקה הגנות הלכו ונבנו צעד אחר צעד, כל אלה מבוטלות. זה לא צודק בנסיבות העניין בטח ובטח כשאנו בוחנים מה החשד. באים לעצור לפנות בוקר, חיפושים ועניינים, על מה? גם אם בית משפט מקבל שיש חשד לעבירה נטענת. אך צריך לשאול מה העבירה? אולי נפלה טעות והיה צריך לקחת בחשבון מראש שמדובר בחומר עיתונאי. אני חלילה לא מתיימר לדעת יותר טוב מבית משפט את חומר הראיות. אני בוודאי לא בשלב הזה, אך אני יודע שאם הייתה נשאלת השאלה האם כאשר מרשי הולך כעיתונאי לעשות א. ב. או ג. מראש זו לא עבירה.

אם היו מסתכלים ובוחנים את המעשים שהוא עשה לאור הכללים האתיים... לצורך העניין עבירות התחזות והטרדה בהקשר לעבודתו העיתונאית, אם זה יקרה, כל עיתונאי בישראל, ראיתי לדוגמא בערוץ 12 תכנית לגבי חסידות גור – אנו דנים על עיקרון... השאלה היא האם לעיתונאי למשל מותר להמשיך לבצע תחקיר...אם האמירה הזו היא שברגע שהעיתונאי החל לעשות חקירה על עד מסוים בתיק מסוים, יש סיכוי שיטענו נגדו בסופו של דבר... אם במקרה הספציפי של הגב' הספציפית שהתלוננה, אני עדיין לא יודע אם היא עדה, ברור לי שמרשי לא ידע שהיא עדה. מדובר במאות עדים.

אני חושב שכן ראוי בסיטואציה הספציפית בה אנו נמצאים להבין שעצם העלאת הטענות כלפי מרשי מראש, יש בה בעיה רוחבית. משום שהיום כל עיתונאי במדינת ישראל שיתחיל תחקיר... מה שאני אומר שצריך לבחון על סמך מה טוענים בכלל.

לעצם הבקשה – הצו הוא צו רחב מאוד, לא קשור ברובו לטענות נגדו או לחשד שהמשטרה רוצה לבסס נגדו, הפגיעה בו באופן אישי בפרטיות כמו גם הפגיעה בתפקידו כעיתונאי גדולים מידי בנסיבות העניין, ודאי לא מוצדקים, מרשי ודאי זו לא החקירה היחידה שהוא מבצע, הוא עושה הרבה מאוד דברים אחרים, המשטרה עלולה להיות חשופה לכל מיני נושאים אחרים שהוא קשור אליהם, מקורות אחרים, במקרה זה המשטרה הייתה צריכה להצביע במיוחד כשמדובר בעיתונאי על כל פריט ופריט שנלקח ולהסביר לבית משפט מה הרלבטיות.

בית משפט השלום בראשון לציון

04 אוגוסט 2020

ה'ת 20-08-6324 קופלוביץ נ' מדינת ישראל

מנכ"ל הארגון העיתונאי:

כן נבקש להגיש בקשה לבית משפט.

החלטה

מספר התיק יוכל כמובן להימסר לנוכחים באולם ולכל מי שיבקש אותו, הדיון הוא פומבי ואין כל מניעה לעשות כן. יחד עם זאת, אציין כי מדובר במקרה פרטני, חקירה ספציפית שנעשית לגבי אירוע ספציפי ולא מצאתי מקום לצרף במקרה זה ידידי בית משפט.

ניתנה והודעה היום י"ד אב תש"פ, 04/08/2020 במעמד הנוכחים.

עינת רון, שופטת - נשיאה

ב"כ המשיבה:

מגישה נספח סודי – מסומן במ/1.

החקירה בראשיתה. המבקש נחקר אתמול בערב וחקירתו הסתיימה נכון לאתמול ונמשיך בחקירה. מלכתחילה היחידה נקטה במשנה זהירות כשהיא ביקשה את המתווה שהוגש לבית משפט ואושר לחדירה למחשב שנתפס אצל החשוד במהלך חיפוש בביתו אתמול, היחידה הכירה בעובדה שהמדובר בעיתונאי. למרות זאת הכרנו ומכירים בו כעיתונאי ומכבדים עיסוקו. היחידה התייחסה ועודנה מתייחסת לעיסוקו בעיתונות ותקשורת לחומרא, יש לנקוט משנה זהירות לחומרים שנתפסו אצל בת זוגו שהיא שותפה לעבירה. המתווה שהוגשה הוא זהיר, שקול ומידתי שכל מטרתו הוא מיצוי החקירה והגעה לחקר האמת. חברי אמר שהעניין של המבקש הוא עיתונאי ולא אישי, אני מבקש להגיב שזה לא רלוונטי ובסוף יש אדם החשוד בביצוע עבירה, הוא חשוד בעבירה לפי חוק הגנת הפרטיות ועבירה של הטרדת עד ועבירה של קשירת קשר לביצוע פשע.

בית משפט השלום בראשון לציון

04 אוגוסט 2020

ה'ת 20-08-6324 קופלוביץ נ' מדינת ישראל

המתווה שהוגש הוא מתווה שבמסגרתו יש פגיעה מינמלית באינטרס של המבקש. במקרה שאנו דנים היום, אינטרס הציבור ושיקולי החקירה הם הגוברים וצריכים להישקל ולהכריע. היחידה נקטה בכל אמצעי הזהירות המתבקשים. צריך לזכור שהמבקש עשה לכאורה שימוש באמצעים טכנולוגיים לביצוע עבירות, תוך תחכום, קשירת קשר לביצוע עבירות. העבירות חמורות בפרט כשמדובר בעדה ובתיק רגיש. המבקש הגיע עד לבית המתלוננת וחשוד בכך שהוא התחקה אחריה בימים שקרובים לכך. נכנסה לחניון ביתה, התעסקות עם רכבה ובכך הפר את זכותה לפרטיות. עוד צריך לזכור שבחקירה אפשרנו למבקש לצמצם ככל שניתן את הפגיעה בו, לדבר על האירוע עצמו, אך הוא בחר לא לשתף כלום בחקירה, שתק ואף סרב והתנגד לביצוע חיפוש בביתו על אף צו שיפוטי שהוגש לו, בשל כך הוא נעצר, זו הסיבה בגינה נעצר.

בנוסף, הוא סרב לתת דגימת ט.א. כמתחייב בחוק. ומסתתר כל העת תחת טענה של חיסיון עיתונאי מבלי להתייחס לגוף החקירה.

אציין שבעת החיפוש בביתו, אותרו פריטים רבים כפי שציין חברי. מבקשת לומר, ששוטרים שניגשים לחיפוש הם ניגשים בעיניים עיוורות, לא יודעים מה נמצא בתוך ממצא פורנזי, בטלפון, לכן מבקשים צו חדירה על פי חוק. הפריטים שאותרו בביתו קושרים אותו לזירת העבירה. כפי שעולה מעדות המתלוננת שתוארו בפירוט רב, לדוגמא אקדח דמה כפי שתיארה המתלוננת אותה בזירה. כלים מפלסטיק, תג זיהוי לבן עם מספר כפי שתיארה המתלוננת אותה בזירה, טאבלט כמובן, ומכשיר המעקב שככל הנראה המבקש עשה בו שימוש על מנת להתחקות אחר המתלוננת בימים שקדמו ליום האירוע. חיסיון עיתונאי הוא יחסי ושומר על חיסיון של עו"ד, משמעותו שלא ניתן להיחשף לכלל החומרים המצויים בתוך פריט שנתפס. חיסיון עיתונאי הוא שונה. הוא עניין שצריך לטעון אותו, לטענת החשוד במקרה שלנו, היא גורפת. כל מה שנתפס ממני חל עליו חיסיון. הטוען לחיסיון עליו נטל הראיה והוא צריך להסביר איזה חלקים טיעונים בחיסיון ולא ניתן להכליל טענה זו על כלל החפצים שנתפסו. זה לא כמו חסינות. לגופו של עניין, כלל המוצגים שנתפסו בבית המבקש במהלך החיפוש, הוצגו אחד אחד למבקש. לגבי כולם הוא טען לחיסיון גורף. אציין שהוא סייג שהחומרים ישנים, ורק כאשר הוא יעבור עליהם הוא ידע להצביע מה טען חיסיון ומה לא. כמובן שהיחידה החוקרת לא תוכל לאפשר למבקש לבצע זאת משיקולי חקירה וחשש לשיבוש.

בית המשפט מתבקש לאשרר את המתווה שכבר אושר שכמובן נכתב בזהירות, ונבחר בקפידה כדי לפגוע כמה שפחות באינטרס של העיתונאי והמקורות שלו. כאמור חיסיון הוא יחסי, האינטרס הוא זה שמכריע במקרה זה על מנת למצות את החקירה ולהגיע לחקר האמת. מגישה את חקירתו של המבקש.

לעניין החלטות שהתקבלו בעליון כפי שציין חברי, אני לא אתייחס לחקירה היא עודנה מתנהלת וזה לא רלוונטי לדיון שאנו מקיימים היום. בעניינינו נדרשו צווים מראש בזהירות רבה כפי שטענתי. טענו בעניין זה לחומרא בעת הוצאת הצווים וצמצמנו עד למינימום אפשרי את הבקשה לחיפוש חומרים, החומרים שביקשנו נוגעים אך ורק לעבירה שבוצעה, בתיחום זמן מוגדר, ובטח ובטח לא על כל

בית משפט השלום בראשון לציון

04 אוגוסט 2020

ה'ת 20-08-6324 קופלוביץ נ' מדינת ישראל

1 החומרים שיש במכשירים כפי שטען חברי. לכן, אנו נבקש לפעול על פי המתווה שאושר, למיין לסווג
2 את החומרים ולמצות את החומרים שוב, על פי המתווה.

ב"כ המבקש:

5 קודם כל לצערי חברתי פה לא מדייקת בטענה שאנחנו מבקשים צו גורף. להיפך, אנו מבקשים להוציא
6 מתוך הצו כולו את הדברים הלא רלוונטיים, היינו מאוד ברורים.

7 אני לא יודע מהו המתווה ואני לא חשוף לחומר. חברתי שרטטה בעצם לבית משפט בצורה ברורה
8 מאוד מה הדברים שעליהם לא חל חיסיון. אני אומר בכנות יהיה לי קשה לבקש חיסיון. טאבלט ברור
9 שלא... זה לא מפיג את חשש המבקש. עם כל הכבוד למתווה שהגישה המשיבה, הוא לא רלוונטי כהוא
10 זה לעצם החקירה או החשדות. הם באים ואומרים שהיה אקדח צעצוע עליו התלוננה המתלוננת...

11 אני מאוד מדויק בטענות שלי. אני כרגע טוען לגבי היקף הצו והרלוונטיות של כלל החומר. מדובר על
12 עשרות שנים של תחקירים, מידע וחומר רב. גם במילות החיפוש אפשר להשתמש במילה מסוימת
13 ועדיין להיכנס למקורות אחרים. אני דווקא בעניין זה לחשוף את המתווה ואז יהיה לנו יותר קל
14 להתייחס. אם אומרת המשיבה שיש דברים שהם רלוונטיים, אקדח, טאבלט וכו' אני מבין שהם
15 נתפסים והכל בסדר. אם יש ים חומר שלא רלוונטי ואותו אפשר לסווג ולומר שהוא לא רלוונטי בכלל,
16 אנו מדברים כך או אחרת על אירועים שקרו לאחרונה, ברור ממילא שעשרות הדיסקים שלא היו
17 בשימוש...

18 לשאלת בית משפט אני יודע מה לא רלוונטי. דיסקים שהיו בשימוש לפני 10 שנים ולא בזמן האחרון
19 – לא רלוונטיים. הם לא יודעים את זה, אם הם נכנסים לחומר שמראש הם יודעים שהוא לא רלוונטי
20 אז ודאי וודאי הצו הזה.

21 אם הצו הוא רחב, אני חושב שצריך לצמצם את הצו הזה לדברים רלוונטיים.
22 אני לא ראיתי את הצו ואני יודע דבר אחר, במבחן המעשה הם לקחו את כל החומר העיתונאי שהוא
23 אסף אי פעם. אני אומר בצורה הכי מנומסת, קשה לי להבין אם מדובר בצו מצומצם ולוקחים חומרים
24 מתוך כל עבודתו העיתונאית. עצם זה כשנכנסים לעיתונאי ולוקחים ממנו.... בית משפט עליון אמר
25 על הדבר הזה שאי אפשר לרפא.

26 לשאלת בית משפט זה לא רלוונטי איפה תעודת העיתונאי שלו משום שאני שוחחתי אתמול עם
27 עיתונאי משה רונן ושאלתי אותו את השאלה הזו, הוא אמר שה תפיסה בכל העולם ולא רק בישראל,
28 שמי שעושה עבודת עיתונאי אין נפקות אם הוא נושא תעודת עיתונאי או לא. יושבים פה נציגי
29 עיתונאים ואומרים שהוא מבחינתם עיתונאי. גם לגבי המבקש ספציפית נקבע ב 2012 שהוא עיתונאי
30 והשאלה אם הוא נושא תעודה או לא, היא לא מן העניין.

31 ברגע שהמשטרה נחשפת לחומרים האלה, מילת החיפוש תעלה מידע מסוים שלא רלוונטי לחקירה
32 והפגיעה לא ניתנת לריפוי. צריך לשקול היטב פגיעה זו. הצו הרחב שניתן נותן להם אפשרות, ברור
33 שהמבקשת תיתן מתווה וכו', אך במבחן התוצאה, מה שנלקח, היא לקחה הכל, לא צמצמה את זה

בית משפט השלום בראשון לציון

04 אוגוסט 2020

ה'ת 20-08-6324 קופלוביץ נ' מדינת ישראל

1 לא לדיסק מתקופה מסוימת, יכלה לבחון מה הדיסקים הרלוונטיים, מה המחשבים שבשימוש, זה
2 קל לבדיקה, יכלה להצטמצם לדברים האלה ואז היינו מתווכחים או לא לדברים הרלוונטיים במבחן
3 השימוש. אך פה העבירה היא לא במקום הגבוה ביותר בספר החוקים מבחינת החומרה שלה. אנו
4 עושים את הבדיקה בין הרלוונטיות של החומר שנלקח, מראש אנו יודעים שהוא לא רלוונטי, גם בית
5 משפט יודע את זה. אני חושב שהצו היה רחב מידי ואנחנו צריכים להצטמצם לאותם דברים
6 רלוונטיים. אז נקבע שזה רלוונטי מבחינת זמן ודברים שנעשו, שוב אני אומר, אנחנו לא טוענים לכלל
7 הצו, אלא נגד רוחבו והפגיעה הבלתי ניתנת לשיעור של חשיפה למקורות עיתונאיים גם במקומות
8 נוספים ואי אפשר להתעלם מדברי חברתי לגבי דמות המתלוננת שהיא בכירה, זה לא היה אמור
9 להיאמר, כל אדם המתלונן זכאי בדיוק לאותה התייחסות. חברתי אומרת שפה מדובר בדמות בחירה,
10 ולכן גם ההתייחסות למבקש, כך אני מסיק, היא יותר קשה מהתייחסות לכל אדם אחר.
11 מה יקרה אם יסתבר בחומר שהמשטרה תיחשף אליו, שיש מישהו שהוא מהסביבה הקרובה של
12 המתלוננת הוא המקור, הסכנה היא גדולה. מרשי מבקש לומר שני משפטים לבית משפט.

המבקש:

13
14
15 רציתי להסביר בהקשר של פירות העץ המורעל.
16 יש להם שני סוגי עבירות אחת לפני הצו ועבירות אחרי הצו. העבירות שלפני הצו, הם לא עבירות עבור
17 עיתונאי. העבירות של אחרי הצו, התחזות לא עבירה לעיתונאי, לשאול שאלות, לא עבירת העיתונאי,
18 העדה שהם טוענים שהיא עדה, נתנה מידע בשנת 2016. אני לא ידעתי שהיא עדה, בכלל לא ידעתי. 4
19 שנים לפני כן היא נתנה עדות, עברו 4 שנים מאז. אם כך אז המשטרה תוכל לשים אנשים בעדות,
20 ועיתונאים לא יוכלו לדבר איתם עשורים כי היא נתנה עדות אי שם מתישהו.

החלטה

21
22
23
24
25 ביום 29.7.2020, במסגרת חקירה שהתנהלה על ידי המשיבה נתבקשתי לשקול מתן צו חיפוש וחדירה
26 לחומר מחשב.

27
28 הבקשה הסתמכה על חומר חקירה שהוצג בפני ושנאסף קודם לכן במסגרת החקירה. בתמצית אומר
29 שמדובר בחקירה על חשד הטרדתה של עדה, בפרשה המתכנה על ידי הציבור: "תיק 3000".
30 הבקשה הייתה למתן צו חיפוש בביתם של המבקש ואחרת, לרבות בכל חומר מחשב אשר ימצא
31 בביתם. כאמור, לצורך מתן הבקשה הוצג בפני חומר חקירה, אשר סומן על ידי באותו יום במ/1,
32 29.7.20

בית משפט השלום בראשון לציון

04 אוגוסט 2020

ה'ת 20-08-6324 קופלוביץ נ' מדינת ישראל

עיון באותו חומר חקירה העלה כי קיים חשד סביר לביצוע החשדות והעבירות המיוחסות לשניים הנזכרים בבקשה למתן הצו, ועל כן נעניתי לבקשה ואישרתי את מתן הצו.

יצוין כי כבר בעת הגשת הבקשה להוצאת הצו, ציינה המשיבה בפניי כי המבקש הינו בגדר עיתונאי, הגם שאינו נושא תעודת עיתונאי, אולם הוא עוסק בעבודה עיתונאית ועל כן, מצאה המשיבה להתייחס אליו כאל כזה ומראש הכינה בקשה למתן צו במתווה מיוחד, המיוחד למקרים מעין אלה.

לבקשה צורף מתווה שהוא נספח לצו וצוין כי אם ימצאו תפוסים בביתו של החשוד, וימצא חומר מחשב או חומרים בטלפונים ניידים, הרי שהחיפוש בהם ייעשה על פי המתווה המיוחד והמפורט בנספח לצו החיפוש.

המתווה כולל בעיקרו עקרונות ודרכים לשמור על עבודתו העיתונאית של המבקש. על כן, החיפוש מוגבל לתאריכים מסוימים בלבד, מצומצמים למדיי בתקופותיהם, מוגבל למילות חיפוש, לאופן חיפוש, לזהות הגורמים לגביהם ייערך החיפוש, ועוד ועוד תוך הבטחה מוחלטת שלא יבוצע עיון או הפקת של תכנים בין עיתונאי למקור. יש איפוא במתווה כדי להבטיח את עניין החיסיון העיתונאי ויש בו כדי להבטיח ככל האפשר את עבודתו העיתונאית של המבקש מחד גיסא, ולאפשר את עבודתה של המשיבה בחקירה ובכל הנוגע לחקירה מאידך גיסא.

ביום 3.8.2020 הפכה החקירה לגלויה, צו החיפוש בוצע בפועל, המבקש נחקר ועוד ועוד.

בערבו של יום, פנה ב"כ המבקש אל בית המשפט בבקשה דחופה להחזרת התפוסים והוצאת צו שיאסור כניסה למדיה דיגיטלית, מתוך טענה שלא היה מקום להורות על חיפושים במדיה הדיגיטלית של המבקש שכן יש בכך לפגוע פגיעה קשה בעבודתו העיתונאית לאורך שנים רבות.

בא כוח המבקש טען ארוכות גם לגבי עצם החשדות המיוחסים למבקש, עוצמתם, חשיבות החקירה אם בכלל ועוד בהקשרים אלה. לא מצאתי להתייחס לאלה, שכן אין זה השלב לדון בחקירה, ובממצאים שנאספו עד כה. בשלב זה יש לאפשר למשטרה להמשיך את החקירה, לאסוף ראיות, ולהגיע לחקר האמת.

כפי שציינתי לעיל, צו החיפוש כמו גם צווים אחרים בפרשה זו הוצאו על סמך חומר חקירה שנאסף, חומר שהיה בו כדי לענות על החשד הסביר. מעבר לכך לא אוסיף בשלב זה.

סוף דבר, טען בא כוח המבקש כי למעשה אינו טוען נגד הוצאת הצו כולו, אלא כנגד רוחבו, היקפו, הוא סבור שיש לצמצמו ככל האפשר.

בית משפט השלום בראשון לציון

04 אוגוסט 2020

ה'ת 20-08-6324 קופלוביץ נ' מדינת ישראל

מצאתי כי הצו שהוצא גובש על ידי היחידה החוקרת באופן מידתי ביותר. מדובר בפרשה שהבסיס לה הוא חקירה רגישה, מורכבת ומסועפת ויש מקום לחקור גם את הסתעפותה זו באופן כזה. הצו הוא מידתי ביחס לחשיבות החקירה, יש מקום לאפשר למשטרה לבצע את עבודתה כראוי ולהגיע לחקר האמת. כפי שצינתי לעיל, נעשה כל מאמץ במתווה שגובש לצמצם את הצו ככל האפשר על מנת להתרכז אך ורק בצורכי החקירה ולא לעסוק בנתונים נוספים המצויים בחומר החקירה. מטבע הדברים כאשר מבוצע חיפוש, הרי שנלקח חומר רב, חומר זה כולל בין אם הוא בכתובים ובין אם הוא חומר דיגיטלי, ראיות רבות, חלקן רלוונטיות לחקירה וחלקן אינן רלוונטיות כלל ועיקר. ברי שלא ניתן לקבוע למה תיזקק היחידה החוקרת מבלי להחל בבדיקה.

גם כאן, כך הם פני הדברים או כפי שצינתי מראש הגבילה עצמה היחידה החוקרת לאפשרויות הבדיקה במקרה זה, על מנת שלא להיכנס "לתחומים אסורים" ולא לפגוע בעבודתו העיתונאית של המבקש. ומכאן, הרי שאני דוחה את הבקשה ומשאירה את הצו על כנו.

ניתן עיכוב ביצוע של החלטה זו עד יום 5.8.2020 בשעה 14:00 על מנת לאפשר למבקש לערור על החלטה זו אם ימצא לנכון לעשות כן.

ניתנה והודעה היום י"ד אב תש"פ, 04/08/2020 במעמד הנוכחים.

ע"פ י"פ

עינת רון, שופטת - נשיאה

הוקלד על ידי איילה דויטש